

pustil nadaljevanje svojemu sinu Robertu. Prenesel je svoje delovanje na dobrodelne ustanove. Za svoje delavce je ustanavljal šole, knjižnice, podporne blagajnice in hranilnice.

»Vztrajnost,« tako jim je govoril, »me je spremljala pri vsakem mojem delu; brez te ne bi dosegel ničesar. Vkljub siromašnosti in vsem težavam, ki mi jih je povzročalo uboštvo, sem vztrajal pri učenju. Vztrajnost! Da, vztrajnost je premagala vse uboštvo. Če si jo hočete prilastiti, prijatelji moji, storila bo vam to, kar je storila meni: osrečila vas bo!«

V poletju.

Vse zaspane,
vse zaspane
v sanjah kimate, poljane,
v noč zavite,
v črni halji skrite.

Vroči dnevi,
hudi dnevi:
smrtna kosa, smrtni spevi
prav nad vami,
ko se zora dramí.

Ej, bahate,
ve bahate,
sočne in bogate trate,
kje so danes vaši
pisani pajdaši?

Ej, ve cvetke,
trudne cvetke,
kje so vaše polne skledke,
kje medica
za čebele in slaščica?

Prebahavo,
previhravo
k solnčecu ste z bujno travo
ve hitele,
pa ste v smrt drvele!

Vroči dnevi,
hudi dnevi,
smrtna kosa, smrtni spevi
prav nad vami,
ko se svita za gorami.

Anica.

